

lxviii

ad actum ut supra dictum est. unde remanentibus aliquibus in malis compositis. non sic dicitur quod habeat vicia vel peccata opposita. **A**d. iiij. d. m. quod amor dei est congregatiuus in quantum affectu hominis a multis dicitur in unum. et ideo virtutes que ex amore dei causantur in extensione habent. si amor sui congregat affectu hominis in diuisa parte. hoc se amat appetendo sibi bona temporalia que sunt varia et diuisa. et ideo vicia et peccata que causantur ex amore.

Ad. iiij. sic procedit. videtur quod si non sunt in extensione. omnia peccata sunt paria. hoc enim est peccare facere quod non licet. si facere quod non licet uno et eodem modo in omnibus reprehenditur. si peccare uno et eodem modo reprehenditur. non est unum peccatum est alio grauius.

Primo peccatum dicitur in hoc quod homo transgreditur regulam rationis. que ita se habet ad actus humanos sic regula linearis in corpore libris. et peccare sicut est ei quod est lineas transgredere. si lineas transgredere est equaliter et uno modo. etiam si aliquis longius recedat vel propinquius stet. quia peccationes non recipiunt magis et minus. et peccata omnia sunt equalia.

Primo peccata virtutibus opponuntur. si omnes virtutes sunt equaliter ut nullus dicit in padoxis. et peccata sunt paria.

Secundo dicitur quod dominus dicit ad pylatum. ioh. viij. que tu didisti me tibi manus peccatum habere. et tunc dicitur quod pylatus aliquid peccatum habuit. et unum peccatum est maius alio. **R**espondeo. dicitur quod opinio stoycorum fuit quod nullus peccat in padoxis. quod omnia peccata sunt paria et ex hoc etiam veritatis est quod dicitur error hereticorum quod ponentes omnia peccata esse paria dicit etiam oculos inferni esse pares. et quantum ex verbis tulerunt philosophi per stoicos mouebatur ex hoc quod dicitur bant peccatum ex parte peccationis tunc putatur esse recessus a ratione. unde simpliciter estimantes quod nulla peccata sunt scilicet magis et minus posuerunt omnia peccata esse paria. si si aliquis diligenter consideret mouerit duplex peccationis generum. Est enim quedam simplex et pura peccatio que dicitur in corruptum esse. sic mors est peccatio vite. et tenebra est peccatio luminis. et tales peccationes non recipiunt magis et minus. quia nichil res diuina est de habitu opposito. unde non minus est mortuus aliquis primo die mortis vel tertio vel quarto quam post annum quando cadaver iam fuerit resolutum. et sicut non est magis tenebrosa domus si lucerna sit opta plibus vel ambris. quam si sit opta uno solo velamine totum lumen intercludere. Est autem alia peccatio non simpliciter si aliquid retinet de habitu opposito. que quidem peccatio magis dicitur in corruptum quam in corruptum esse. sic egritudo que peccat debita commensuratione humorum. ita tunc quod aliquid eis remanet. alioquin non remaneret aial vniu. Et sicut est de turpitudine et alijs hominibus. hominibus autem peccationes recipiunt magis et minus ex parte eius quod remanet de habitu contrario. multum enim refert ad egritudinem vel turpitudinem verum plus vel minus a debita commensuratione humorum vel membrorum recedatur. et sicut dicitur de vicijs et peccatis. Sic enim peccatur in eis debita commensuratione rationis ut non totaliter ratio rationis tollatur. alioquin malum si sit integrum seipsum destruit ut dicitur in iij. eth. non enim possit remanere sibi actus vel affectus agens nisi aliquid remaneret et ordine ratio

mis. et ideo multum interest ad grauitatem peccati verum plus vel minus recedatur a rectitudine rationis. et sicut dicitur quod non omnia peccata sunt paria. **A**d. j. quod dicitur quod peccata committere non licet propter aliquam de ordinatione quam habent. unde illa que maioris deordinationem continent sunt magis illicita et pro dominis grauiora peccata.

Ad. iiij. d. m. quod ratio illa procedit de peccato ac si esset peccato pura. **A**d. iiij. d. m. quod virtutes sunt equaliter proportionabiles in uno et eodem. tunc una virtus peccat aliam dignitate sicut sua species. et vnus etiam homo est alio virtuosior in eadem specie virtutis ut supra dictum est. et tunc virtutes essent pares non se queretur vicia esse paria. quia virtutes habent in exteriorum.

Ad. iiij. sic procedit. nempe non autem vicia seu peccata dicitur. videtur quod peccator grauitas non varietur sicut obiectum. grauitas enim peccati pertinet ad modum vel qualitatem ipsius peccati. si obiectum est materia ipsius peccati. et pro diuisa obiecta peccator grauitas non varietur.

Primo grauitas peccati est in celo malicie ipsius peccati aut non habet rationem malicie ex parte diuisiomis ad obiectum. pro quod est quod dicitur bonum appetibile. si magis ex parte diuisiomis. et grauitas peccator non varietur sicut diuisa obiecta.

Primo peccata que habent diuisa obiecta sunt diuisorum generum. si ea que sunt diuisorum generum non sunt diuisa ut peccatur in viij. phi. et unum peccatum non est grauius altero sicut diuisitate obiectorum.

Sed contra. peccata recipiunt species ex obiectis ut ex supra dictis patet. si aliquorum peccatorum unum est grauius alio sicut sicut hoc homicidium furto. et grauitas peccatorum differt sicut obiecta. **R**espondeo. dicitur quod sic ex supra dictis patet. grauitas peccatorum differt eo modo quo vna egritudo est alia grauior. sic enim bonum sanitatis dicitur in quadam commensuratione humorum pro diuersitate ad naturam aialis. ita bonum virtutis dicitur in quadam commensuratione humani actus sicut diuersitate ad regulam rationis manifestum est aut quod ratio est grauior egritudo quanto tollitur debita humorum commensuratione sicut commensuratione humorum principij. sic egritudo que puenit in corpore humano a corde quod est principij vite. vel ex aliquo quod appropinquat cordi periculosior est. unde oportet quod etiam peccatum ratio sit grauius quanto maior deordinatione contingit circa aliquod principij quod est plus in ordine rationis. ratio autem ordinat omnia in agibilibus ex fine. Et ideo quanto peccatum contingit in actibus humanis ex altiori fine ratio peccatum est grauius. obiecta autem actuum sunt fines eorum ut ex supra dictis patet. et ideo sicut diuisitate obiectorum attenditur diuisitas grauitatis in peccatis. sic patet quod res exteriores ordinantur ad homines sic ad finem. unde peccatum quod est circa ipsas sicut bonum hominis sic homicidium est grauius peccato quod est circa res exteriores sic furto. et ab hoc est grauius peccatum quod immediate contra bonum dicitur sic homicidium est blasphemia et homini. et in ordine quod illis bonum peccatorum. unum peccatum est grauius altero sicut quod est circa aliquod principij vel minus principij. et quod peccata habent species ex obiectis et differunt grauitatis que attendit per obiecta est prima et principalis que dicitur species. **A**d. j. d. m. quod obiectum et si sit materia circa qua committitur actus habet rationem sicut in merito agens fertur

